

Părțile din procedura principală

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., în lichidare

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că libertatea de stabilire este aplicabilă transferării sediului social al unei societăți, constituită în temeiul dreptului unui stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru în scopul transformării sale, în conformitate cu condițiile impuse de legislația acestui alt stat membru, într-o societate care intră sub incidența dreptului acestui din urmă stat membru, fără modificarea sediului real al societății respective.
- 2) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care condiționează transferarea sediului social al unei societăți, constituită în conformitate cu dreptul unui stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru în scopul transformării, în conformitate cu condițiile impuse de legislația acestui din urmă stat membru, într-o societate care intră sub incidența dreptului acestuia, de lichidarea celei dintâi societăți.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală privind pe I

(Cauza C-195/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Transport — Permis de conducere — Directiva 2006/126/CE — Articolul 2 alineatul (1) — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Noțiunea „permis de conducere” — Certificat care atestă promovarea examenului de obținere a permisului de conducere (CEPC) și care îl autorizează pe titularul său să conducă pe teritoriul statului membru care l-a eliberat înainte de înmânarea permisului de conducere definitiv — Situație în care titularul CEPC conduce un vehicul într-un alt stat membru — Obligația de a recunoaște CEPC — Sancțiuni impuse titularului CEPC pentru conducerea unui vehicul în afara teritoriului statului membru care a eliberat CEPC menționat — Proporționalitate]

(2017/C 437/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kehl

Partea din procedura penală principală

I

cu participarea: Staatsanwaltschaft Offenburg.

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, precum și articolele 18, 21, 45, 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acest stat membru poate refuza recunoașterea unui certificat eliberat într-un alt stat membru, care atestă existența unui drept de conducere al titularului său, atunci când acest certificat nu îndeplinește cerințele pentru modelul de permis de conducere prevăzut de această directivă, chiar în ipoteza în care condițiile impuse de directiva menționată pentru eliberarea unui permis de conducere sunt îndeplinite de titularul certificatului respectiv.

- 2) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126, precum și articolele 21, 45, 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să impună o sancțiune unei persoane care, deși îndeplinește condițiile de eliberare a unui permis de conducere prevăzute de această directivă, conduce un autovehicul pe teritoriul său fără a deține un permis de conducere în conformitate cu cerințele modelului de permis de conducere prevăzut de directiva menționată și care, în așteptarea eliberării unui astfel de permis de conducere de către un alt stat membru, poate dovedi existența dreptului său de a conduce dobândit în acel alt stat membru numai printr-un certificat temporar eliberat de acesta, cu condiția ca această sancțiune să nu fie disproporționată în raport cu gravitatea faptelor în discuție. Revine în această privință instanței de trimitere sarcina de a lua în considerare, în cadrul aprecierii gravității infracțiunii săvârșite de persoana vizată și a severității sancțiunii care trebuie să i se aplice, ca eventuală circumstanță atenuantă, faptul că persoana vizată a obținut dreptul de a conduce într-un alt stat membru, atestat de existența unui certificat eliberat de acest alt stat membru și care va fi în principiu schimbat înainte de expirarea sa, la cererea persoanei interesate, cu un permis de conducere în conformitate cu cerințele modelului de permis de conducere prevăzut de Directiva 2006/126. Această instanță trebuie de asemenea să examineze, în contextul analizei sale, care este pericolul real pentru siguranța rutieră prezentat de persoana interesată pe teritoriul său.

(¹) JO C 260, 18.7.2016.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Majid Shiri, cunoscut și sub numele de Madzhdi Shiri**

(Cauza C-201/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional — Articolul 29 — Termen pentru efectuarea transferului — Neexecutarea transferului în termenul prevăzut — Obligațiile statului membru responsabil — Transfer de responsabilitate — Cerința adoptării unei decizii a statului membru responsabil]

(2017/C 437/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Majid Shiri, cunoscut și sub numele de Madzhdi Shiri

cu participarea: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Dispozitivul

- 1) Articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie să fie interpretat în sensul că, atunci când transferul nu se efectuează în termenul de șase luni astfel cum este definit la articolul 29 alineatele (1) și (2) din acest regulament, responsabilitatea este transferată de drept statului membru solicitant, fără a fi necesar ca statul membru responsabil să refuze preluarea sau reprimirea persoanei în cauză.